

УДК 004.4'232

О. Овсяк, канд. техн. наук

*Львівська філія Київського національного
університету культури і мистецтв
Українська академія друкарства*

МОДЕЛІ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ВИДАЛЕННЯ, ФОРМУВАННЯ XML-ОПИСУ І ДЕСЕЛЕКЦІЇ ОПЕРАЦІЇ СЕКВЕНТУВАННЯ

***Резюме.** Засобами алгебри алгоритмів описано синтезовані математичні моделі інформаційних технологій видалення, створення xml-формату і зняття виділення операції секвентування. Модель видалення базується на обчисленні розмірів прямокутної області операції секвентування. У моделі xml-опису використовуються стандартні підсистеми створення елементів і атрибутів. Мовою об'єктного програмування C#, платформи Microsoft Visual Studio.NET програмно реалізовано й апробовано моделі формування xml-опису і функційного унітерму деселекції операції секвентування.*

***Ключові слова:** модель, елімінування, xml-формат, операція секвентування, деселекція.*

A. Ovsyak

MODEL ELIMINATION, *xml* - DESCRIPTION AND DESELECTION THE SEQUENCING OPERATION OF THE INFORMATION TECHNOLOGY

***The summary.** By means of algebra algorithms described mathematical models synthesized elimination, creating xml-format and deselection operations sequencing of information technology. The model is based on removal calculating the size of rectangular area operations sequencing. The model xml-standard descriptions used to create components and subsystems attributes. Object programming language C #, platform Microsoft Visual Studio.NET, software implemented and tested model of xml-description and of functional uniterm deselection operation sequencing.*

***Key words:** model, elimination, xml-format, operation sequention, deselection.*

Аналіз останніх досліджень і постановка проблеми. Найбільш розповсюдженими методами опису алгоритмів є вербальний і блок-схемний. Крім них відомі методи Поста [1], Т'юрінга [2], Ахо-Ульмана-Хопкрофта [3], Шенгаге [4], рекурсивних функцій [5], Маркова [6], Колмогорова [7], Криницького [8]. Очевидно, що вербальний і блок-схемний методи забезпечують текстовий і текстово-графічний опис алгоритмів відповідно. Також відомо [9], що існуючі методи [1–8] не забезпечують математичного опису алгоритмів.

У дослідженні [10], яке набуло подальшого розвитку в роботі [11], аксіоматичним методом введено систему операцій, використання яких забезпечує отримання опису алгоритмів у вигляді математичних формул, над якими можуть бути виконані тотожні алгебраїчні перетворення. Система позначень алгебри алгоритмів має специфічні знаки [10–13], яких немає серед типових математичних позначень. Крім того, геометричні розміри таких знаків операцій, як секвентування, елімінування, паралелення і реверсування залежать від геометричних розмірів унітермів, над якими вони виконуються. Знаки операцій секвентування, елімінування, паралелення і циклічних секвентування, елімінування і паралелення мають складну геометричну конфігурацію.

Є можливість створювати складну систему знаків алгебри алгоритмів засобами найпоширеніших універсальних комп'ютерних систем, таких, як Word, Coral Draw, Page Maker, In Design та ін. Однак використання таких універсальних систем для набору й редагування формул алгоритмів потребує великих затрат праці та комп'ютерного часу і тому є малоефективним [12, 13].

Для підвищення рівня автоматизації та зменшення затрат часу для набору й редагування формул алгоритмів створено спеціалізовані редактори МОДАЛІ [12] і АБСТРАКТАЛІ [13]. Однак моделі цих систем не забезпечують можливості автоматичної оптимізації формул алгоритмів. Виконання автоматичних перетворень формул алгоритмів передбачено моделлю спеціалізованої комп'ютерної системи [14]. Але для забезпечення можливості виконання оптимізації формул алгоритмів перш за все необхідно створити й реалізувати моделі видалення, формування XML-опису та зняття (деселекції) вибору операції секвентування.

Метою роботи є автоматизація процесів видалення, створення XML-опису й деселекції операції секвентування.

Завдання дослідження. Створити й описати засобами алгебри алгоритмів моделі інформаційних технологій комп'ютерного видалення, формування XML-опису й деселекції операції секвентування, які запрограмувати мовою С# платформи Microsoft Visual Studio.NET [15, 16].

1. Модель інформаційної технології видалення

1.1. Модель інформаційної технології видалення секвентування за відсутності режимів заміни

У загальному випадку видалення графічних об'єктів описується такою формулою:

$V_{ydAl}()=$

```

(mf.znyF= fa
;
rg=new RecGeo(new
    Rec(x - f.Hei/4 - 4,
        y - f.Hei/8 - 4,
        wid + f.Hei/2 + 6,
        hei + f.Hei/4 +
        Mat.Sqr(mf.dF) + 8))
;
rg.Rec=mf.pope.Rec; mf.fig=mf.canDra.GetVis(rg); u3-?
;
(mf.pope=mf.zber
;
mf.i_bazy=fa
;
mf.kf=mf.fig.Cou
;
for i+1 ; *; (mf.kf>0)-?
    SpaFig(i, mf); *; (i<kf)-?
;
c1
;
mf.geo= new RecGeo(new ; u2-?; W(); u1-?
    Rec(x - f.Hei/4 - 6,
        y - f.Hei/8 - 6, wid + f.Hei/2 + 10,
        hei + f.Hei/4 +
        Mat.Sqr(mf.dF) + 13))
;
mf.geo= mf.pope;
;
mf.fig= mf.canDra.GetVis(mf.geo);
;
mf.kf=mf.fig.Cou
;
for i+1 ; *; (mf.kf>0)-?
    SpaFig(i, mf); *; (i<kf)-?
;
u3-?
    
```

де $mf.znyF = \underline{fa}$ – приписування змінній $znyF$ через складну змінну mf підсистеми $MaFor$ стандартного значення \underline{fa} ; $M()$ – функційні унітерми рисування знака операції секвентування; $(mf.znyF = \underline{tr}) - ?$ – порівняння значення змінної з типовим значенням \underline{tr} ; u_1 – складна умова, яка описується виразом $(mf.zny \neq "R") \& (mf.zny \neq "F") \& (mf.zny \neq "S")$, у якому $(mf.zny \neq "R")$ – порівняння значення змінної zny на нерівність "R" (ідентифікатор режиму заміни операції секвентування); $(mf.zny \neq "F")$ – відсутність режиму заміни операції секвентування залишенням її першого унітерму; $(mf.zny \neq "S")$ – відсутність режиму заміни операції секвентування залишенням її другого унітерму; $W()$ – функційний унітерм видалення алгоритму за наявності одного із режимів заміщення операції секвентування; u_2 – складний умовний унітерм, який описується виразом $(mf.zny \neq "dA") \& (mf.zny \neq "dF") \& (mf.zny \neq "dS") \& (mf.zny \neq "dC") \vee (mf.zny = \$)$, у якому $(mf.zny \neq "dA")$ – відсутність режиму видалення операції секвентування; $(mf.zny \neq "dF")$ – залишення її першого унітерму; $(mf.zny \neq "dS")$ – залишення її другого унітерму; $(mf.zny \neq "dC")$ – залишення секвентування як вкладеної операції; $(mf.zny = \$)$ – відсутність задавання режимів видалення; $rg = \text{new } \underline{RecGeo}(\text{new } \underline{Rec}(x - f.\underline{Hei}/4 - 4, y - f.\underline{Hei}/8 - 4, \text{wid} + f.\underline{Hei}/2 + 6, \text{hei} + f.\underline{Hei}/4 + \underline{Mat.Sqr}(mf.dF) + 8))$ – у змінній rg збереження координат прямокутника $(x - f.\underline{Hei}/4 - 4, y - f.\underline{Hei}/8 - 4, \text{wid} + f.\underline{Hei}/2 + 6, \text{hei} + f.\underline{Hei}/4 + \underline{Mat.Sqr}(mf.dF) + 8)$, обчислених функційним унітермом $\underline{Rec}()$ стандартної підсистеми \underline{RecGeo} , яка реалізується класом RectangleGeometry [15, 16], а $\underline{Rec}()$ – процедурою $\text{Rect}()$ [15, 16]; $\underline{Sqr}()$ – процедурою $\text{Sqrt}()$ системного класу Math [15, 16]; wid , hei – текучі значення сумарних довжини і висоти унітермів з розділювачем; u_3 – складний умовний унітерм $(mf.pope \neq \$) \& (rg.\underline{Rec}.\underline{Hei} < mf.pope.\underline{Rec}.\underline{Hei}) \& (rg.\underline{Rec}.\underline{Wid} < mf.pope.\underline{Rec}.\underline{Wid})$, у якому $(mf.pope \neq \$)$ – перевірка наявності попередньої ($pope$) рамки вибору операції; $(rg.\underline{Rec}.\underline{Hei} < mf.pope.\underline{Rec}.\underline{Hei})$ – порівняння висоти ($rg.\underline{Rec}.\underline{Hei}$) текучої рамки вибору секвентування з висотою ($mf.pope.\underline{Rec}.\underline{Hei}$) попередньої рамки; $(rg.\underline{Rec}.\underline{Wid} < mf.pope.\underline{Rec}.\underline{Wid})$ – порівняння довжини ($rg.\underline{Rec}.\underline{Wid}$) текучої рамки вибору секвентування з довжиною ($mf.pope.\underline{Rec}.\underline{Wid}$) попередньої рамки; $rg.\underline{Rec} = mf.pope.\underline{Rec}$ – переписування розмірів попередньої рамки вибору у змінну зберігаючи розміри текучої рамки вибору, яке виконується унітермом \underline{Rec} , який реалізується властивістю Rect [15, 16]; $mf.pope = mf.zber$ – переписування розмірів збереженої рамки вибору у змінну з попередніми розмірами; $mf.i_bazy = \underline{fa}$ – запис в ідентифікатор (i_bazy) вибору формули алгоритму з бази алгоритмів типового значення \underline{fa} ; $mf.fig = mf.canDra.\underline{GetVis}(rg)$ – графічних об'єктів, які знаходяться на $canDra$, переписування у змінну fig стандартним функційним унітермом $\underline{GetVis}()$, який реалізується відомою процедурою $\text{GetVisuals}()$ [15, 16]; $mf.kf = mf.fig.\underline{Cou}$ – змінній kf приписується кількість графічних фігур, яка обчислена стандартним унітермом \underline{Cou} , який реалізується відомою властивістю Count [15, 16]; $(mf.kf > 0) - ?$ – порівняння кількості фігур з нулем; $\text{for } i + 1$ – цикл за змінною кількості фігур i та задавання кроку зміни значень змінної; $\text{SpaFig}(i, mf)$ – функційний унітерм усунення графічних об'єктів; $c_i + 1$ – ознака повернення у цикл за змінною i ; $mf.geo = mf.pope$ – збереження у комірці пам'яті geo попередньої рамки вибору операції секвентування $pope$; $mf.fig = mf.canDra.\underline{GetVis}(mf.geo)$ – графічні фігури $canDra$, вміщені у рамку geo записуються у fig після їхнього вибору функційним унітермом $\underline{GetVis}()$.

1.2. Видалення за наявності режимів заміни і відсутності циклічних операцій

Формула має такий вигляд:

$$W() =$$

$$\left(\begin{array}{l} \overline{rg=new \underline{RecGeo}(new \underline{Rec}(x - f.Hei/4 - 4, y - f.Hei/8 - 4, wid + f.Hei/2 + 6, hei + f.Hei/4 + \underline{Mat.Sqr}(mf.dF) + 8))}; * : (oCy=f_a)-?} \\ ; \\ \left(\begin{array}{l} \overline{rg.Rec=mf.pope.Rec}; \left(\begin{array}{l} \overline{mf.fig=mf.canDra.GetVis(rg)}; u_4-? \\ ; \\ \overline{mf.pope=mf.zber} \\ ; \\ \overline{mf.i_bazy=f_a} \end{array} \right) \left(\begin{array}{l} \overline{mf.kf=mf.fig.Cou} \\ ; \\ \overline{\varphi i + 1} \\ \underline{SpaFig}(i, mf); *; (i < kf)-? \end{array} \right) \\ ; \\ \overline{mf.geo=mf.pope}; \left(\begin{array}{l} \overline{mf.fig = canDra.GetVis(mf.geo)}; u_5-? \\ ; \\ \overline{mf.kf=mf.figur.Cou} \\ ; \\ \overline{\varphi i + 1} \\ \underline{SpaFig}(i, mf); *; (i < kf)-? \end{array} \right) \\ ; \\ \overline{mf.zny=S} \\ ; \\ c_i \end{array} \right) \end{array} \right)$$

де oCy – змінна зберігача ідентифікатора циклічних операцій; $rg=new \underline{RecGeo}(new \underline{Rec}(x - f.Hei/4 - 4, y - f.Hei/8 - 4, wid + f.Hei/2 + 6, hei + f.Hei/4 + \underline{Mat.Sqr}(mf.dF) + 8))$ – запам'ятовування у rg рамки вибору; u_4 – складний унітерм $(mf.pope \neq \$) \ \&(mf.iBaz=tr) \ \&(rg.Rec.Hei < mf.pope.Rec.Hei) \ \&(rg.Rec.Wid < mf.pope.Rec.Wid)$ умови, у якому $(mf.iBaz=tr)$ – порівняння значення ідентифікатора зчитування з бази алгоритмів $iBaz$ зі стандартним значенням tr унітерму; $rg.Rec=mf.pope.Rec$ – переписування в rg передньої рамки вибору $pope$; $mf.pope=mf.zber$ – запис у $pope$ значення збереженої рамки вибору $zber$; $mf.i_bazy=f_a$ – запис у i_bazy типового значення f_a ; $mf.fig=mf.canDra.GetVis(rg)$ – запис у fig кількості графічних об'єктів, які є у рамці rg розміщеній на $canDra$; $mf.kf=mf.fig.Cou$ – обчислення кількості графічних об'єктів fig ; $\varphi i + 1$ – цикл за змінною з модифікатором її зміни (+1) після повернення у цикл; $\underline{SpaFig}(i, mf)$ – функційний унітерм усунення графічних об'єктів; u_5 – складний умовний унітерм $(mf.pope \neq \$) \ \&(mf.geo.Rec.Hei < mf.pope.Rec.Hei) \ \&(mf.geo.Rec.Wid < mf.pope.Rec.Wid)$, у якому перевіряється наявність рамки попереднього вибору і порівняння її розмірів з розмірами рамки, записаної у geo .

Функційний унітерм усунення графічних об'єктів описується формулою

$$pu \ \underline{SpaFig}(j, mf) = \overline{Try() = \left(\begin{array}{l} \overline{mf.selVis \in @DraVisu = mf.canDra.Nom(j)}; *; (j \geq 0) -? \\ ; \\ \overline{mf.canDra.DelVis(mf.selVis)} \\ ; \\ \underline{Cat}(ex \in @Exc) = @MesBo.Sh(ex.Mes), \end{array} \right)}$$

де $\underline{Try}()$ – функційний унітерм перевірки коректності формули, яка йому дорівнює, який описується відомою процедурою try [15, 16]; $mf.selVis \in @DraVisu$ – змінна

$mf.selVis$ типу стандартної підсистеми $DraVisu$, яка реалізується відомим класом $DrawingVisual$ [15, 16]; графічний об'єкт з номером j вибирається з $canDra$ типовим функційним унітермом $Nom(i)$, який реалізується відомою процедурою $Nomer()$ [15, 16]; $mf.selVis \in @DraVisu = mf.canDra.Nom(j)$ – приписування змінній графічного об'єкта з номером j ; $mf.canDra.DelVis(mf.selVis)$ – розміщений на $canDra$ графічний об'єкт змінної $selVis$ усувається стандартним функційним унітермом $DelVis()$, який реалізується відомою процедурою $DeleteVisual()$ [15, 16]; $ex \in @Exc$ – змінна стандартної підсистеми винятків Exc , яка реалізується відомим класом $Exception$ [15, 16]; $Cat()$ – стандартний функційний унітерм, який реалізується процедурою $catch ()$ [15, 16]; $MesBo$ – підсистема створення графічного вікна, яка реалізується відомим класом $MessageBox$ [15, 16]; $Sh()$ – функційний унітерм висвітлювання повідомлення, що реалізується процедурою $Show()$ [15, 16]; Mes – унітерм задавання повідомлення про виняток, який реалізується властивістю $Message$ [15, 16]; $Cat(ex \in @Exc) = @MesBo.Sh(ex.Mes)$ – опис виведення повідомлення про виняток.

2. Модель інформаційної технології xml-опису операції секвентування

Xml -опис операції секвентування має охоплювати ідентифікатори операції секвентування (s) і розділювача (sep) унітермів, сам розділювач (sem чи com), ідентифікатор орієнтації (ori) і значення орієнтації (hor чи ver), й самі унітерми. Формула яка описує створення подібного опису з такими даними, має такий вигляд:

$pu \text{ over } CreXML(xmlD \in @XmlDoc, n \in @XmlEl) =$

```

 $nEl \in @XmlEl$ 
;
(
   $nAt \in @XmlAt$ 
  ;
   $nEl = xmlD.CreEl("s")$ 
  ;
   $nAt = xmlD.CreAt("sep")$ 
  ;
  (
     $nAt.Val = "sem"; nAt.Val = "com"; (sep=Sep.Sem) - ?$ 
    ;
     $nEl.Ats.Ap(nAt)$ 
    ;
     $nAt = xmlD.CreAt("ori")$ 
    ;
    (
       $nAt.Val = "hor"; nAt.Val = "ver"; (ori=Ori.Hor) - ?$ 
      ;
       $nEl.Ats.Ap(nAt)$ 
      ;
       $n.ApChi(nEl)$ 
      ;
      (
         $tA.CreXML(xmlD, nEl); *; (tA \neq S) - ?$ 
        ;
         $tB.CreXML(xmlD, nEl); *; (tB \neq S) - ?$ 
      )
    )
  )
)

```

де $xmlD \in @XmlDoc$ – вхідна змінна $xmlD$ типу підсистеми $XmlDoc$, яка реалізується відомим класом $XmlDocument$ [15, 16]; $n \in @XmlEl$ – вхідна змінна n типу підсистеми $XmlEl$, яка реалізується відомим класом $XmlElement$ [15, 16]; $nEl \in @XmlEl$ – створення змінної nEl типу $XmlEl$; $nAt \in @XmlAt$ – створення змінної nAt типу $XmlAttribute$, яка реалізується відомим класом $XmlAttribute$ [15, 16]; $nEl = xmlD.CreEl("s")$ – змінній nEl елемент "s" приписується типовим функційним унітермом $CreEl()$, який реалізується

відомою процедурою CreateElement() [15, 16]; $nAt = xmlD.CreAt("sep")$ – змінний nAt атрибут "sep" приписується типовим функційним унітермом $CreAt()$, який реалізується відомою процедурою CreateAttribute() [15, 16]; $(sep=Sep.Sem)-?$ – перевірка значення розділювача на наявність значення Sem , $nAt.Val = "sem"$ та $nAt.Val = "com"$ – приписування атрибуту значень "sem" та "com"; $nEl.Ats.Ap(nAt)$ – змінна nEl буде доповнена $Ap()$ новими атрибутами Ats ; $nAt = xmlD.CreAt("ori")$ – до змінної $xmlD$ введення $CreAt()$ атрибута "ori" і приписування значення змінної $xmlD$ змінній nAt ; $(ori=Ori.Hor)-?$ – перевірка наявності задання горизонтальної орієнтації ($Ori.Hor$) операції секвентування; $nAt.Val = "hor"$ та $nAt.Val = "ver"$ – приписування атрибуту nAt значень "hor" та "ver"; $n.ApChi(nEl)$ – ввести вкладений елемент у nEl ; $(tA\neq\$)-?$ – перевірка наявності першого (tA) унітерму секвенції; $tA.CreXML(xmlD, nEl)$ – формування xml -елемента з першого унітерму секвенції; $(tB\neq\$)-?$ – перевірка наявності другого (tB) унітерму секвенції; $tB.CreXML(xmlD, nEl)$ – формування xml -елемента з другого унітерму секвенції.

3. Модель інформаційної технології деселекції

Модель функційного унітерму деселекції описується формулою

$$\begin{aligned}
 \underline{pu} \text{ over } Des(mf \in @Mf) &= \left(\begin{array}{l} \underline{sel}; \underline{fa} \\ \vdots \\ \underline{mf}; \underline{cD}; \underline{fa} \\ \vdots \\ \underline{tA}; \underline{Des}(mf); *; \underline{(tA \neq \$)}-? \\ \vdots \\ \underline{tB}; \underline{Des}(mf); *; \underline{(tB \neq \$)}-? \end{array} \right)
 \end{aligned}$$

де \underline{over} – ідентифікатор прикриття даним функційним унітермом такого самого функційного унітерму базової підсистеми, яку наслідує дана підсистема (ідентифікатор реалізується модифікатором override [15, 16]); $= \underline{sel}; \underline{fa}$ – приписування змінній селективного вибору (sel) значення \underline{fa} , яке відповідає стандартному значенню false [15, 16]; $= \underline{mf}; \underline{cD}; \underline{fa}$ – секвенційний унітерм приписування змінній cD підсистеми Mf значення \underline{fa} .

4. Програмна реалізація моделі формування xml-опису операції секвентування

Написаний С# [15, 16] мовою об'єктного програмування код моделі має такий вигляд:

```

public override void CreateXML(XmlDocument xmlDoc, XmlElement node)
{
    XmlElement newElement;
    XmlAttribute newAttribute;

    newElement = xmlDoc.CreateElement("sequence");

    newAttribute = xmlDoc.CreateAttribute("separator");

    if (separator == Separator.Semicolon)
        newAttribute.Value = "semicolon";
    else
        newAttribute.Value = "comma";
}

```

```

newElement.Attributes.Append(newAttribute);
newAttribute = xmlDoc.CreateAttribute("orientation");
if (orientation == Orientation.Horizontal)
newAttribute.Value = "horizontal";
else
newAttribute.Value = "vertical";
newElement.Attributes.Append(newAttribute);
node.AppendChild(newElement);
if (termA != null)
termA.CreateXML(xmlDoc, newElement);
if (termB != null)
termB.CreateXML(xmlDoc, newElement);
}

```

5. Програмна реалізація унітерму деселекції

Написаний мовою C# код є таким:

```

public override void Deselect(MainForm mf)
{
selected = false;
mf.cok_Na_canvasDraw = false;
if (termA != null)
termA.Deselect(mf);
if (termB != null)
termB.Deselect(mf);
}

```

Результати дослідження. Засобами розширеної алгебри алгоритмів побудовано математичні моделі інформаційних технологій елімінування, формування *xml*-опису і деселекції операції секвентування формул алгоритмів. Створені математичні моделі програмно реалізовано й апробовано.

Висновки. Програмна реалізація математичних моделей забезпечує виконання процесів видалення, формування *XML*-опису і зняття вибору операції секвентування. Створені моделі і їхня програмна реалізація можуть бути використані для реалізації процесів автоматичної оптимізації формул алгебри алгоритмів.

Література

1. Post, E.L. Finite Combinatory Processes - Formulation 1 / E.L. Post // *Journal of Symbolic Logic*. – 1936. – № 1. – P. 103 – 105. (Reprinted in *The Undecidable*, pp. 289ff).
2. Turing, A.M. On computable numbers, with an application to the Entscheidungsproblem / A.M. Turing // *Proceedings of London Mathematical Society*. – 1936 – 1937. – Series 2, vol. 42. – P. 230–265. (Correction, *ibidem*, vol. 43, pp. 544–546. Reprinted in [13 Davis M., pp. 155–222] and available online at <http://www.abelard.org/turpap2/tp2-ie.asp>).
3. Aho, A.V. The design and analysis of computer algorithms / A.V. Aho, J.E. Hopcroft, J.D. Ullman // Addison-Wesley Publishing Company. – 1974.
4. Schönhage, A. Universelle Turing Speicherung. In J. Dörr and G. Hotz, Editors / A.Schönhage // *Automatentheorie und Formale Sprachen, Bibliogr. Institut, Mannheim*. – 1970. – P. 369–383.
5. Church, A. An unsolvable problem of elementary number theory / A. Church // *American Journal of Mathematics*. – 1936. – Vol. 58. – P. 345–363.
6. Марков, А.А. Теория алгоритмов [Текст] / А.А. Марков // Труды МИАН. – 1951. – Т. № 38. – С. 176–189.

7. Колмогоров А.Н. О понятии алгоритма [Текст] / А.Н. Колмогоров // УМН. – 1953. – Т. № 8, Вып. 4 (56).– С. 175–176.
8. Криницький А.А. Алгоритмы вокруг нас [Текст] / А.А. Криницький. – М.: Наука, 1984. – 224 с.
9. Детловс, В.К. Нормальные алгоритмы и рекурсивные функции [Текст] / В.К. Детловс // Докл. АН СССР. – 1953. – Т. 90, № 4. – С.723–725.
10. Овсяк, В.К. Засоби еквівалентних перетворень алгоритмів інформаційно-технологічних систем [Текст] / В.К. Овсяк // Доповіді Національної академії наук України, 1996. – № 9. – С. 83–89.
11. Owskiak, A. Rozszerzenie algebry algorytmów / W. Owskiak, A. Owskiak // Pomiar, automatyka, kontrola. 2010. – № 2. – S. 184–188.
12. Бритковський, В.М. Моделювання редактора формул секвенційних алгоритмів [Текст]: автореф. дис. ... канд. тех. наук: 01.05.02 “Математичне моделювання та обчислювальні методи” / В.М. Бритковський. – Львів, 2003. – 18 с.
13. Василюк, А.С. Підвищення ефективності математичного і програмного забезпечення редактора формул алгоритмів [Текст]: автореф. дис. ... канд. тех. наук: 01.05.02 “Математичне та програмне забезпечення обчислювальних машин і систем” / А.С. Василюк. – Львів, 2008. – 20 с.
14. Овсяк, О.В. Модель абстрактної підсистеми комп’ютерної інформаційної системи генерування коду [Текст] / О.В. Овсяк // Комп’ютерні науки та інформаційні технології. Вісник національного університету “Львівська політехніка“. – 2010. – С.127–136.
15. Petzold, C. Programowanie Windows w języku C# / C. Petzold. – Warszawa: Rm, 2002. – 1161 s.
16. Мак-Дональд, М. WPF: Windows Presentation Foundation в NET 3.5 с примерами на C# 2008. Для профессионалов / М. Мак-Дональд; [пер. с англ. Я.П. Волковой, Д.Я. Иваненко, Н.А. Мухана]. – Москва, Санкт-Петербург, Киев: И.Д. „Вильямс”, 2008. – 928 с.

Отримано 01.02.2011